

N:o 36.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 Jan. 1867, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, i fråga om användande af ett belopp å besparingarne af anslaget till Nationalmusei inredning, för restaurering af oljefärgstafior m. m.; Gifven Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Uti skrifvelse den 7 Augusti nästlidna år har Öfverintendents-embetet underdånigst anført: att af de tillgångar, utgörande tillsammans 630,669 R:dr 23 öre, hvilka funnits till embetets disposition anvisade för verkställande af nationalmuseibygnadens inredning med flera arbeten, intill den 1 i samma månad blifvit bestridda utgifter till ett belopp af 451,609 R:dr 98 öre, så att behållningen utgjorde 179,059 R:dr 25 öre, hvilken behållning dock komme att minskas med kostnaden för några ännu återstående, men jemförelsevis obetydliga arbeten af beskaffenhet att anslaget varit för dem afsedt; att vid en på förhand verkställd beräkning af så många olikartade detaljer som dem, hvilka tillhört nämnda inrednings-arbete, det likväl icke varit möjligt att bestämma kostnaden för hvar och en bland dessa med den noggranhet, att icke, vid utförandet, brist uppstått å en och annan utgiftspost eller sammanfattning af sådana, under det att å andra poster besparingar kunnat göras; samt att, i sådant hänseende, det kostnadsbelopp af tillsammans 81,071 R:dr 15 öre, som beräknats för iordningställandet af byggnadens *andra våning* (skulpturgallerierna och lifrustkammaren), ej endast varit tillräckligt för det dermed afsedda ändamålet, utan äfven lemnat öfverskott å, bland andra, den för piedestaler beräknade utgiftsposten, då deremot den för *tredje våningen* (målningsgallerierna) anvisade summan af 45,065 R:dr 85 öre icke medgifvit någon utgift utöfver

de med hänsigt till denna våning beräknade; och då det vore af synnerlig vigt samt nästan oundvikligt för utställningen af de Statens oljefärgstaflor, hvilka, enligt Kongl. Maj:ts derom meddelade nådiga befallning, böra i oförmälda tredje våning inrymmas, att dessa taflor, bland hvilka många, till följd af erhållna skador samt föregående tiders icke alltid lyckade restaurerings-försök, svårligen kunde i deras nuvarande skick utställas, blefve, innan de uppsättas i de nya museisalarne, framställda uti ett, med hänsigt till restaurering, förgyllning af ramar och så vidare, fördelaktigare tillstånd; men något anslag för dylika arbeten icke funnes utöfver det obetydliga belopp af 1,500 R:dr, som vid sistlidna riksdag blifvit till tafvelrestaurering beviljadt; har Öfverintendents-embetet af sådan anledning hos Kongl. Maj:t i underdånighet hemställt, att den behållning af 10,500 R:dr, hvilken uppkommit å det genom nådiga Brefvet den 11 December 1863 anvisade anslaget för Nationalmusei andra våning och särskildt å posten piedestaler, måtte få af embetet användas till dels erforderlig restaurering af de Nationalmusei oljefärgstaflor, som deraf finnas vara i behof, dels ock förgyllning af ramar eller anskaffande af nya sådana; till ytterligare stöd för hvilken underdåniga hemställen Öfverintendents-embetet åberopat det tillfälle, som då förefunnes att, genom i hufvudstaden sig uppehållande skickliga personer, såväl få utförda berörda restaurerings-arbeten till ett, i förhållande till taflornas värde och de erforderliga arbetenas omfattning, ganska billigt pris, som äfven lämpliga personer invigda i konsten att på ny duk öfverflytta gamla taflor och försätta dessa i bästa möjliga skick, utan att de, såsom tillförene understundom inträffat, blifva delvis öfvermålade och derigenom lätteligen skadade.

Kongl. Maj:t, — som, enär ifrågavarande anslag blifvit för bestämda ändamål af Rikets Ständer anvisadt, funnit Öfverintendents-embetets berörda framställning icke kunna bifallas, men med afseende derå, att tillfälle erbjudit sig att få det omnämnda restaurationsarbetet af skickliga personer verkställt och konsten att på ny duk öfverflytta gamla taflor här i Sverige ånyo inlärd, medgifvit, att det för nämnda ändamål oundgängligen erforderliga, enligt inhemtade upplysningar till Sextusen Riksdaler uppgående, belopp finge af Statskontoret utaf under händer hafvande medel till Öfverintendents-embetet förskottsvis utbetalas, — vill härmed i nåder föreslå Riksdagen att, af den å anslaget till Nationalmusei inredande uppkomna besparing, ett belopp af Tio Tusen Femhundra Riksdaler må till det af Öfverintendents-embetet uppgifna ändamål få användas, dock att deraf ersättning med Sex Tusen Riksdaler skall till Statskontoret utgå, för hvad detsamma för ändamålet förskjutit.

De till detta ärende hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande Utskott; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen. År och dag som ofvan.

CARL.

F. F. Carlson.

Utdrag af Protokollet öfver Ecklesiastik-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Närvarande:

Hans Excellens Justitie-Statsministern Herr Friherre *De Geer*,
 Hans Excellens Statsministern för Utrikes Ärendena Herr Grefve
Manderström,
 Statsråden: Grefve *von Platen*,
Lagerstråle,
Bredberg,
Reuterskiöld,
Carlson,
Lagercrantz,
von Ehrenheim.

Föredragande Departementschefen, Statsrådet Carlson uppläste derefter till justering följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Stats-Rådets enhälliga tillstyrkande, förut fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

2:o i fråga om användande af ett belopp å besparingarne af anslaget till Nationalmusei inredning, för restaurering af oljefärgstafvor, m. m.;

— — — — —

— — — — —

Uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande fann Kongl. Maj:t godt berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, i nåder gilla samt befallde, att i enlighet dermed nådiga Propositioner skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
O. R. Themptander.

N:o 37.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 Jan. 1867, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, angående användande af behaglig tids förlänings-spanmål vid ordnandet af presterskapets aflöning; Gifven Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Efter det Kongl. Maj:t, som ansett den till understöd åt kyrkoherdar i vissa pastorat på behaglig tid förlänade kronotionde-spanmål, hvilken, med tillämpning af Kongl. Cirkulärbrevet den 9 November 1840 och § 9 uti Förordningen den 11 Juli 1862, redan blifvit eller hädanefter kan varda till Kronan indragen, böra, med afseende å denna spanmåls äldre bestämelse, företrädesvis komma i fråga att användas till fyllande af de brister, som inom en eller annan ort kunna uppkomma i tillgångarne för presterskapets aflöning, genom nådigt Bref den 21 sistlidne December anbefallt Sitt och Rikets Kammar-kollegium och Statskontor att angående ifråga-